

Annie Jourdan (ed.), **Louis Bonaparte, Roi de Hollande (1806-1810)** (La Bibliothèque napoléonienne, Série Biographie; Paris: Nouveau Monde Éditions / Fondation Napoléon, 2010, 510 p., ISBN 978 2 84736 492 7).

In 2006 werden naar aanleiding van de ‘bicentenaire’ van de troonsbestijging van koning Lodewijk Napoleon enkele wetenschappelijke congressen gehouden. Een van die congressen vond plaats op 16 en 17 maart in het Trippenhuis in Amsterdam. De voordrachten van de twee dagen die het congres duurde, verschenen respectievelijk als themanummer van het tijdschrift *De Negentiende Eeuw*, ‘Het Koninkrijk Holland (1806-1810)’, vol. 30:3-4 (2006) en in het *Nederlands Kunsthistorisch Jaarboek* vol. 56 (2006). Deze voordrachten zijn nu bijeengebracht in deze Franse uitgave, waarin overigens niet over voorgeschiedenis en herkomst van de teksten gerept wordt. Ten behoeve van deze bundel schreef de bezorger, Annie Jourdan, een nieuwe ‘conclusion’. Ook zijn nieuwe artikelen toegevoegd van Renger de Bruin (‘Du suffrage populaire au décret royal’) en George Sanders (‘Les ordres de chevalerie’).

We kunnen ons verheugen over deze bijdrage aan de nog wat magere Franstalige literatuur over de verhouding tussen ons land en Napoleon. Die bijdrage past in een trend: in de Franse historiografie is er een groeiende aandacht voor het thema ‘Napoleon en Europa’. Recente voorbeelden zijn deel III (‘La France et l’Europe’) van de *Nouvelle Histoire du Premier Empire* van Thierry Lentz en de Frans-Duitse samenwerking inzake de recente expositie in Bonn over *Napoleon und Europa*.

De teksten zijn destijds terecht en begrijpelijk ervaren als doorbraken in de Nederlandse historiografie van deze fase van het politieke, maatschappelijke en culturele proces van de Bataafs-Franse tijd. De regering van Lodewijk Napoleon is niet een ‘vreemd’ incident, maar wordt geplaatst in het voortgaande politieke proces van de Bataafs-Franse tijd: de vier jaren van Lodewijk Napoleon zijn onderdeel geweest van de staatsvorming die volgde op de val van het ‘ancien régime’ in 1795 en die doorging onder Willem I. Dat beeld wordt niet wezenlijk aangetast door de tekst van Ido de Haan en Jeroen van Zanten (in de oorspronkelijke editie in *De Negentiende Eeuw*, getiteld ‘Lodewijk als wegbereider van Willem?’) die op enkele onderdelen een discontinuïteit aangeven tussen Lodewijk Napoleon en Willem I. De nieuwe ‘conclusion’ van Annie Jourdan geeft wat de titel belooft: een mooie invoelende tekst over de ‘destinée tragique’ van Lodewijk.

Wilfried Uitterhoeve, Nijmegen

